

er mere Europæer i den Henseende end den ærede Finansminister. Jeg tror egentlig, at den angelsachsiske Betragtning af Financerne var forstandig, nemlig den, at man lader Folk beholde saa mange Benge som muligt at arbejde med, og at Staten ikke tager flere Benge af Borgerne, end den behøver for at tilfredsstille de offentlige Fornødenheder. Men foreløbig er det den ærede Finansministers Princip, at han anser det for en udmærket Operation, om han kan lænse nogle flere Millioner ud af Statthernes Lomme og ind i Statskassen. Jeg kan forstaa, at den ærede Finansminister sætter saa meget mere Pris derpaa, som han har visse ærede Kolleger, som forstaa at lænse dem ud af Statskassen igen.

Det var den ene Ting, som jeg forstaa, at den højtærede Finansminister sætter Pris paa, nemlig at saa flere Benge, men saa er der ogsaa en anden Ting, han vinder derved, nemlig en Frihed, som jeg tror, han ogsaa sætter megen Pris paa, idet han jo bliver fri for enhver Tale om en Toldreform. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke den ærede Finansminister anser det for en stor Behagelighed og maasse ogsaa en politisk Binding, at han bliver fri for en Toldreform; thi det er jo dog saaledes, at en Toldreform maasse var i Stand til at drive en Kile ind i det Parti, som den ærede Finansminister ellers støtter sig til. Der er jo baade indenfor Højre og Venstre meget delte Meninger om, i hvilken Retning en Toldreform bør gaa; der er jo indenfor Højre Beslutningsmænd og Frihandelsmænd, og ligeledes indenfor Venstre. Jeg kan forstaa, at af politiske Grunde kan den ærede Finansminister ønske at være fri for et Forslag, der saaledes driver Kiler ind i et Parti, som han har samlet om sig, og at det er behageligt at blive af med en saadan Sag, som har virket paa os alle næsten som en Mare. Denne Toldlov har trykket Forhandlingerne, og særlig den ærede Finansminister, der er bombarderet af sine Venner i Industrien. Jeg forstaa, at det for den ærede Finansminister maa have været en Behagelighed at slippe fri for dette Forslag.

Endelig til syvende og sidst har den ærede Minister gjort en stor politisk Forretning, som vi alle kende; det er jo Hovedpunktet i Njeblikkets Situation. Den ærede Minister har jo staaet i 15—16 Aar i denne Sal i Spidsen for et lille Mindretal, som ganske vist ikke var besteedent i Forhold til sin Videnhed, men som dog i Afstemningerne ikke kunde yde ham en Støtte af Værdi. Jeg benægter ikke, at den ærede Finansminister eller Konsejlspræsident har min Beundring

for den Maade, hvorpaa han i 15—16 Aar har kunnet staa i denne Sal og lade som ingen Ting; men han har jo ikke kunnet lægge Skjul paa, at han satte Pris paa, at det var anderledes. Da den ærede Finansminister sidst overfor sine Meningsfæller her i Landet aabnede sit Hjerte og sagde, hvad der laa ham paa Sinde, fik vi jo at vide, at Spørgsmaalet om Kronens Stilling og Rigeberettigelse mellem Tingene var nu i Orden, men at der var noget, som den ærede Minister savnede endnu, nemlig dette rolige, saglige Arbejde, som slet ikke fænte noget til politiske Hensyn; han savnede kort sagt et Flertal i dette Ting, saaledes som han har haft det i mange Aar i det andet Ting. Jeg kan ikke undlade at bringe den ærede Minister og hans Venner min Blykskning til, at de nu have opnaaet, hvad de i saa mange Aar have savnet. Vi se jo, hvor støt de Herrer rejse sig altid ved en hvilken som helst Sag; der er ikke Tale om, at Grunde bide paa de Herrer. Der var f. Eks. under Spørgsmaalet om Alderdomsforsørgelsesagen Ting, der vare saa horrible som det, at Folk, der havde tilbagetalt modtagen Fattighjælp, ikke vare ligesaa gode som de, der ikke havde haft nogen; men selv for de ghyeligste Ting rejste de sig. De rejste sig med en saadan Appel, som om den ærede Krigsminister havde haft dem paa Fælleden i et halvt Aar, naar de skulle gaa til Afstemning over, hvad de ere enige om paa Forhaand. Jeg forstaa i Virkeligheden Bindingen ved den Forretning, den ærede Finansminister har gjort hermed, og jeg forstaa meget vel, at selv om Staten har voldt ham noget Bryderi, og selv om hans gode Venner, Bryggerne, have set noget surt til ham i nogen Tid, saa maa han lige over for en saa stor Affære, som den ærede Minister har gjort, finde sig i Ulemperne. Det kan han gøre, thi han faar flere store Indtægtskilder aabnede, hvoraf han kan øse i Statskassen, han bliver fri for Toldreformen, og det, som er det største af det hele, den ærede Finansminister har efter 15 Aar opnaaet at staa som en parlamentarisk Minister med Flertal i dette Ting og Flertal i det andet Ting, med et Flertal, saa fast og sammensluttet, som vi have set det i disse Dage ved Afstemningerne. Jeg siger, det er Ting, som jeg kan forstaa, at den ærede Minister vil ofre nogle smaa Behageligheder for.

Men naar vi nu komme til det, som den ærede Kontrahent i Forretningen, det ærede Medlem fra Stege og hans Venner skulle have, saa er det jo ikke saa godt at vide, hvad det er, thi jeg kan ikke tru, at der vil blive sagt for Alvor, at de saakaldte